

Napsugár

Siklós /A Fidesz és az MKDSZ hivatalos lapja/

III.évf.3.szám

Polgári és Kulturális Értékhozó 2005. szeptember

*Ti nem akartok semmi rosszat,
Isten a tanútok reá.
De nincsen, aki köztetek
E szent harcot ne állaná.
Ehhez Isten mindannyitoknak
Vitathatatlan jogot ad:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!*

*Ti megbecsültök minden rendet,
Melyen a béke alapul.
De ne halljátok soha többé
Isten ígéjét magyarul?!
S gyermeketek az iskolában
Ne hallja szülőjé szavát?!
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!*

(részlet Reményik Sándor: Templom és iskola c. verséből.)

Hazabeszélünk

Én kontra Mi

Az utóbbi években 1-2 politológus, illetve politikai szakértő hangot adott annak a véleményének, hogy a jobb és baloldal felosztás idejétmúlt, hiszen egy jobboldali kormányzatnak is vannak baloldali rendelkezései és fordítva. Ez utóbbi gondolattal egyetértek, az előbbiekkal nem. Valóban minden kormányzatnak vannak olyan lépései, melyek kevésbé tartoznak a saját ideológiai körében, hiszen tiszta fekete és fehér nagyon ritka a politikai életben.

Mégis azt mondom, hogy van egy alapvető és mindent meghatározó vezérelv, amely élesen megkülönbözteti a mai magyar jobboldalt és baloldalt, azaz a konzervatív és liberális kormányzatot. Ez a kulcsszó a hosszútávú MI és a pillanatnyi ÉN, vagyis a közösséghez és az egyénhez való hozzáállás, és az arról való gondolkodás.

Az európai szinten is konzervatív táborhoz tartozó Polgári Szövetség a MI szemszögéből tart követendőnek valamit, még a mai magyar szociálliberális kormányzat az egyént, az ÉN- t helyezi a központba. Nézzük meg, hol nyomonkövethető, és miért fontos ez az apró, ám mindent meghatározó két nézőpont.

A mai liberális kormányzat az ÉN fontossága miatt helyezi előtérbe a határon belül élő egyének egy főre lebontott (és persze durván felnagyított) anyagi áldozatát a határ két oldalán élő magyarok, azaz a magyar anyanyelvűek morális és virtuális közösségével szemben.

A mindenáron való privatizációban (lásd éppen a Malév esetét) szintén a pillanatnyi egyéni érdek kap hangsúlyt a hosszútávú közös állami vagyonnal szemben. A közösséget alakító, évezredek egyházak, egyházi intézmények, iskolák és szociális otthonok elleni támadó fellépés, anyagi elvonásokkal kísért magatartás is ennek a gondolatnak a jegyében válik érthetőbbé. De talán még a családi adókedvezményeket eltörlő és elsősorban az egyént, mint önálló adóalanyt figyelembe vevő adózási rendszer mögött is ez a vezérlő elv húzódik meg.

Pedig az egyén a közösség nélkül gyökértelen és bizonytalan. És még azt a régi igazságot sem cáfolta meg senki, hogy az egész több mint a részek összessége.
(Tóth Szilvia)

